

**Ioannis Tollenarii Brvgensis e Soc. Iesv Specvlvm
Vanitatis Sive Ecclesiastes Solvta Ligataq. Oratione
Dilvcidatvs**

Tollenaer, Jean de

Antverpiæ, 1635

Metrica Paraphrasis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68633)

Sen. Con-
folat. ad
Polybium
c. 37.

Psal. lxx.

Hanc nominis immortalitatem spectare Polybium iubet Seneca, dum ait: Immerge te studiis tuis altius. Hoc vnum est in rebus humanis opus, cui nulla tempestas noceat, quod nulla consumat vetustas: cetera quæ per constructionem lapidum, & marmoreas moles, aut terrenos tumulos in magnam eductos altitudinem constant, non propagabunt longam diem: quippe & ista intereunt. Immortalis est ingenij memoria. Sed ego semimortuam hanc nominis immortalitatem veræ virtutis ac sapientiæ candiditatis, ac præsertim Christianis, pro nihilo ducendam semper existimaui: quibus vita melior, & felicior æternitas his Prophetæ verbis addicitur: *In memoriâ aternâ erit iustus*. Hæc igitur sunt, è quibus aurei sæculi fructum aliquem decerpere possumus, & horum temporum fastidia solidorum bonorum gustu condire. Quibus expositis, ea contrà mala proponit contemplanda, quæ patientiam nostram exercent: iubetque nos æquo animo diuinæ providentiæ consiliis & operibus acquiescere.

SECTIO DVODECIMA.

ECCLESIASTES.

VERS. 14. Considera opera Dei, quod nemo possit corrigere quem ille despexerit.

METRICA PARAPHRASIS.

QVI sola terrarum lustras, calumque profundum,
Et architecti nobilem laudas manum,
Orbe vago spectata dextræ monimenta Tonantis,
Amesque multa nosse: sed ne quid nimis;

Ne

*Nec tibi, si figas oculos in lampada Phœbi,
A luce nimia lucis oriatur minus.*

Inuenies gelidi glacialia climata Plaustri:

Frustrâ hîc Sicana moliare Eloria.

Inuenies Libyamque arentem, & inhospita resqua:

Frustrâ hîc Fœuoni suaue delictum expetas.

Inuenies Sodomæ turgentia mala fauillis:

Frustrâ propinqua Segoris affectent decus.

Inuenies funesta lues quos temporis adflat,

Manusque sœuæ pertinax sortis premit.

Quid memorem indociles animos, distortaque monstra,

Natura clausit queis nouercalem manum?

Non auro tantum patera gemmisque rigentes

Palatiorum splendidos abacos struunt:

Quandoque & Samias auro iuuat addere testas:

Vilique potis est vase maiestas coli.

Nec minor in minimis auctoris nota potestas:

Nec inquinatur sordibus mundi, artifex.

Quorsum operam ludens informes lambis aborsus?

Aut corrigis distorta quæ tellus creat?

Sunt curuæ in terras animæ, & celestium inanes,

Stellata quas ad templa nequidquam erigas.

Sunt queis dura fîlex animo, aut Marpesia cautes,

Quos nulla frangat suada, nulla mulceat.

Sin etiam esse velis, quibus incubet ira Tonantis,

Ignique tristes destinentur victimæ;

Ne fatum rimare poli, legesque repostas.

Susplicere fas diuina, scrutari nefas.